

ПРЕС КЛИПИНГ

9. мај 2012.

НАСЛОВИ

- Само држава даје повишицу; (стр.2)
- Гасе пола естрадних пензија; (стр.2)
- Радницима „Телекома” 200 евра по години стажа; (стр.4)
- Зашто је Србији потребан ММФ; (стр.4)
- Инвеститори стижу у Срем; (стр.6)
- Српска привреда враћа најскупље кредите у региону; (стр.8)
- Плате јавног сектора натпросечне; (стр.10)
- Радницима крпе и конци уместо зарада; (стр.11)
- За једне боље, за друге горе; (стр.12)
- Штрајк упозорења Балета СНП-а; (стр.13)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:378909-Samo-drzava-daje-povisicu>

Само држава даје повишицу

С. Б.

Запослени у привреди добили 1,4 одсто мање зараде од колега у јавном сектору.

Према подацима званичне статистике, најбрже расле зараде у администрацији

ПРОСЕК зарада у Србији вуче - јавни сектор. Маса плата у првом кварталу ове године је реално за четири одсто већа него у истом периоду лане, али је скок већи код зарада државних службеника - 5,4 одсто.

Просечна плата у марту, према Републичком заводу за статистику, износила је је 40.562 динара. У односу на исти месец прошле године она је била реално за скоро десет одсто већа. У односу на фебруарску зараду, државна управа је имала раст од око 800 динара, па им је просек достигао 49.945 динара. Образовање је примило око 900 динара више него у фебруару. Међу делатностима у којима има запослених у јавном сектору, а чије су плате порасле у марту је и експлоатација сирове нафте и природног гаса. Имали су скок од око 4.400 динара и достигли 80.045 динара просека. Укупном расту зарада допринели су и они који се баве снабдевањем струјом, гасом и паром. У марту су могли да зараде 79.679 динара, око 3.700 више него у фебруару.

- Примећује се натпросечан раст зарада у јавном сектору - истиче Владимир Вучковић, уредник часописа "Макроекономске анализе и трендови". - У првом кварталу ове године у односу на исти период прошле, порасле су за око 5,4 одсто. Унутар јавног сектора најбрже су расле плате на свим нивоима администрације. Они су имали чак 7,3 одсто међугодишњег реалног раста. При томе, овај пораст плата у администрацији је резултат и раста броја запослених у јавном сектору. Могуће је да је то један од узрока раста промета у трговини на мало.

У Економском институту нису улазили у евентуалне разлоге повећања зарада у администрацији. Тако да се и о изборима као поводу за веће плате може само спекулисати. С друге стране, како је истакао Владимир Вучковић, Министарство финансија није још објавило нове податке о кретању прихода и расхода. Кашњење је прилично, а има индиција да се "минус" у буџету - повећава.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:378874-Gase-pola-estradnih-penzija>

Гасе пола естрадних пензија

Б. СТЈЕЉА

Настављају се ревизије пензија које су откупљивали естрадни уметници. Од 1.300 решења, пало 717. Фонд ПИО сада траже се и фотографије и уплатнице хонорара из 70-тих година

Пензионисани певачи, музичари и играчи културно-уметничких друштава не престају да страхују да ће им ових дана бити обустављене исплате. А да им је бојазан донекле оправдана, потврђују и у Фонду ПИО, јер је безмало половина већ донетих решења - обустављена. Појачане контроле естрадних уметника почеле су пре две године, а биланс поништених решења све је црњи. Док се на почетку ревизије сваки трећи предмет откривао као споран, у прошлој години примећен је још неповољнији тренд.

- Само кроз ревизију која је трајала током 2011, међу 10.000 предмета пронађено је 1.300 осигураника који су откупили стаж јер су се бавили естрадном делатношћу - каже Момир Лалић, начелник Одељења за пензијско и инвалидско осигурање. - У поновљеном поступку поништено је чак 717 решења, јер докази који су се налазили у списима нису засновани на службеним евиденцијама КУД-ова, већ углавном само на изјавама "сведока". У току је контрола још 486 предмета, а већина је са већ оствареним правом на пензију.

НЕСТАЛЕ БАНКЕУ НБС кажу да се документа, у зависности од значаја, чувају од три до десет година, па је неосновано да се траже докази старији од рока предвиђеног законом - каже Граовац.

- Уз то, ни многе банке које су тада радиле више не постоје. А у "Лоли" подсећају и да "99 одсто удружења нема комплетну евиденцију о својим члановима", па је тражење додатних доказа немогућа мисија.

Како Лалић објашњава, међу поништеним решењима налазе се и она која су донета на основу фалсификованих потврда и уверења. Зато ће, кажу у Фонду ПИО, многи имати прилику да се бране пред судом где ће да доказују своју "невиност".

С друге стране, у КУД-овима немају разумевања за овакав третман уметника. Како кажу, њихови су чланови доносили само оно што им је својеверемено тражено из Фонда, па су им нејасна ова нова правила.

- Наши чланови су потпуно збуњени - каже Влада Тешановић, директор КУД "Лола". - У почетку су ти спискови потребних доказа били знатно дужи и захтевала се, на пример, чланска карта удружења, затим фотографије са концерата, сведоци, а данас се валидном сматра само уплатница којом се доказују хонорари. А ко још чува уплатнице из седамдесетих и осамдесетих година прошлог века?!

Тешановић додаје да су многи бивши чланови пензију примали и по неколико година пре него што им је укинута, и да су сви они већ били предмет ревизија.

Указивања из Фонда на то да су се многи уметници заправо окитили туђим перјем и незаконито откупљивали радни стаж, разљутила су и остала естрадна удружења.

- Веома смо разочарани и не знамо шта да кажемо старијим колегама - каже Милан Граовац, секретар КУД "Градимир", које ових дана слави 67. годину постојања. - И ми смо нашим члановима издавали потврде да су се бавили овом делатношћу, а сада је испало да све то не важи. Зато су многи међу њима већ написали жалбе и управо чекамо одговоре.

А приговоре на решења пензијском фонду послало је 405 уметника, али их је 338 већ одбијено. Зато је правду пред Управним судом до сада потражило њих 77, али овај списак свакако неће бити коначан.

Радницима „Телекома” 200 евра по години стажа

Садашњи и бивши радници за 20 година радног стажа добиће око четири хиљаде евра за акције

Док грађани увелико очекују поделу бесплатних акција „Телекома Србија”, односно по 70 евра, колико би требало да добију њиховом продајом, мало се прича о томе да ће и радници овог предузећа такође добити власничке папире своје фирме.

Запосленима и бившим запосленима „Телекома” припашће, укупно 6,94 одсто акција ове телекомуникационе компаније, односно, како процењују у синдикату „Телекома Србија”, 88 акција по години стажа. Како се дошло до тог броја и о којој суми новца је заправо реч?

Најпре је одлуком Владе Србије одређено да „Телеком” има укупно милијарду акција и да је њихова вредност по 2,27 евра. Одлучено је и да грађанима припадне 15 одсто акција, а запосленима и бившим запосленима 6,94 одсто. То значи да је радницима припало 69.400.000 акција, односно 157.538.000 евра. А како је такође прописано да радници добију по 200 евра по години стажа, односно акције у тој вредности, ето откуда 88 акција по години стажа.

.....

Цео текст прочитајте у штампаном издању од 9. маја.

Зашто је Србији потребан ММФ

Без подршке вашингтонске институције ми, вероватно, не бисмо могли да обезбедимо паре за отплату државног дуга

Будућег министра финансија, осим мањка у буџету, сачекаће и питање даље сарадње са Међународним монетарним фондом, који је актуелни аранжман из предострожности са Србијом замрзао. Што се економских стручњака тиче, дилеме нема – сарадња са ММФ-ом је безусловна. У супротном, објашњавају, Србији прети грчки сценарио. „А не верујем да можемо да се такмичимо у истој финансијској дисциплини као Грци”, каже Александар Стевановић, сарадник Центра за слободно тржиште.

– ММФ је институција за недисциплиноване државе, каква Србија јесте, јер не умемо да се ослободимо само на домаћу памет. За наше инвеститоре и кредиторе ММФ је доказ да умемо да се контролишемо. Не верујем да би нам јавни дуг био много већи да ММФ-а током кризе није било. Из једноставног разлога што нама више нико не би хтео да позајми паре, јер би сумњали у наше способности да можемо дуг да вратимо. Али би цена отплате дуга била знатно већа – оштар је Стевановић.

Већина домаћих стручњака дели његово мишљење, без обзира на то што угледни амерички економиста Џозеф Штиглиц истиче како нема поверења у ММФ. Он тврди да су драстичне мере штедње које ММФ прописује својим клијентима „погрешно решење”, које не функционише на позитиван начин у кризним условима. Штиглиц, који је и добитник Нобелове награде за економију, више пута је од почетка ове године оштро критиковао ММФ због политике према Грчкој и другим презадуженим државама еврозоне, оптуживши ту глобалну међународну финансијску организацију да те земље „гура у још дубљу кризу”.

Чувени економиста тврди да се криза дугова у зони евра никако не може решити „стецањем каиша”. Уместо тога ваљало би, сматра Штиглиц, подстаћи привредну експанзију, путем стимулација државне потрошње.

Према формули коју заступа Штиглиц, државе које се суочавају са дужничком кризом не треба да слушају савет ММФ-а који захтева ограничење буџетске потрошње, већ све карте да баце на раст привредне активности и запослености.

Домаћи стручњаци, међутим, сматрају да Штиглицов рецепт не може да се примени на Србију.

Према оцени Милојка Арсића, професора Економског факултета, ММФ нам је неопходан и због покривања минуса у буџету, али и због могућности редовног сервисирања јавног дуга. Без подршке ММФ-а Србија вероватно не би могла да обезбеди средства за отплату државног дуга.

– ММФ нам је неопходан зато што се сарадња с њима заснива на доношењу програма фискалне консолидације који у првој години подразумева нагло заустављање раста јавног дуга, али и његово смањење на средњи и дужи рок. Те мере нисам чуо од оних који су против сарадње са ММФ-ом – каже Арсић уз оцену да би наше јавне финансије данас изгледале потпуно другачије да није било ММФ-а, јер је током кризе било врло опасних предлога.

Он напомиње да је само 2009. године минус у буџету захваљујући притиску ММФ-а смањен на око 4,5 одсто бруто домаћег производа. Да њих није било јаз у каси био би око осам до девет одсто БДП-а.

– Наш јавни дуг би брже растао, а како се увећава дуг тако расту и камате, тако да би се поставило питање могућности сервисирања наших обавеза – закључује Арсић.

Гувернер Народне банке Србије Дејан Шошкић недавно је истакао да Србија ни убудуће неће моћи без сарадње са ММФ-ом. Он истиче да је један од првих задатака нове владе обнова преговора са ММФ-ом, у циљу продужетка јесенас постигнутог аранжмана из предострожности са том међународном финансијском институцијом.

Челник НБС је непосредно након протеклог пролећног заседања ММФ-а и Светске банке, од 18. до 20. априла у Вашингтону, изјавио дописнику Танјуга из САД да би „свако одсуство аранжмана са ММФ-ом у овом тренутку значило погоршавање слике о Србији, као земљи која дугорочно успева да одржи приходе и расходе под контролом”. Престанак сарадње са ММФ-ом би, како указује гувернер НБС, свакако утицао и на раст цене којом Србија финансира властити спољни дуг.

Економиста Небојша Савић у изјави Танјугу тврди да Србија мора безусловно наставити сарадњу са ММФ-ом, а најважнији разлог јесте то што је наша земља већ почетком ове године осетила шта значи изостанак те сарадње, када је динар нагло ослабио. „За Србију је јако важно да релевантне међународне финансијске институције, а пре свега ММФ, дају своју оцену и мишљење о томе шта се дешава у српској привреди и да то буде позитивно, како би међународно финансијско тржиште позитивно реаговало, у смислу прилива додатног капитала”, каже Савић.

Ако већ морамо да се задужујемо, каже професор Љубомир Маџар, јер имамо минус у буџету, Фонд нам даје нешто мало кредибилитета што нам обезбеђује зајмове по повољнијим каматама. Друга, важнија, ствар јесте то што је ММФ уводио ред и дисциплину у нашу политику јавних расхода. Успешно су ограничавали наше политичке але да не потроше и оно што немамо, и неколико пута су нас спречили да сопствене уши не поједемо – оштар је био Маџар.

Аница Телесковић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Investitori-stizu-u-Srem.sr.html>

Инвеститори стижу у Срем

У Сремску Митровицу у овом тренутку налавало долазак шест озбиљних улагача у чијим погонима посао треба да добије око 1.300 радника

Сремска Митровица – Град са 325 хектара индустријских зона и пет села са 250 хектара намењених индустрији, са више од 6.000 незапослених и репутацијом да је на трећем месту у Европи по брзини израде документације за инвеститоре и трошковима за гринфилд инвестиције, све чешће дочекује инвеститоре. У овом тренутку на видику је шест озбиљних улагача у чијим погонима ће посао добити око 1.300 радника.

„Митрос” коначно има купца. Требало би да буде продат на лицитацији са ценом од 271 милион динара конзорцијуму састављеном од словеначких, америчких и шведских бизнисмена, на челу са Робертом Поповићем из Љубљане. У старту ће се у „Митрос” вратити 200 радника, а до краја ове године запослиће још 250. Купци „Митроса” рачунају да ће само име ове кланице брзо наћи и купце за своје производе и у иностранству. Судбина „Митроса” знаће се дефинитивно крајем маја, за када је заказана лицитациона продаја. Конзорцијум купаца каже да неће калкулисати и чекати другу или трећу лицитацију како би што јефтиније купио ову познату индустрију меса.

Градска управа ће купцима „Митроса” пружити подршку у организовању това стоке у Срему, јер ће повратак „Митроса” допринети увелико и развоју сточарства у Срему, које је због нестабилног тржишта и несигурних купаца товљене стоке, запуштено и готово преполовљено.

„Купер стандард”, америчка корпорација за производњу делова за аутомобиле за потребе „Ценерал моторса”, жели да у халама бивше Митровичке индустрије вентила, на 7.000 квадрата пословног простора, почне производњу кедера за врата и шофершајбне. Одмах да запосли 300 радника, али и да већ 2014. године гради нову халу на 10.000 квадратних метара и прошири производњу и запошљавање у овом граду.

Петар Гаска, генерални менаџер „Купер стандарда” за Пољску, Румунију и сада Србију, о преговорима са сремскомитровичким руководством каже:

– Сигурни смо да овај град има све услове да испуни наша очекивања. Осетили смо веома добру пословну атмосферу. Бити у Србији значи имати услове да наша фирма расте и постане конкурентнија у Европи.

Италијанска „Ламес група”, произвођач аутоматских подизача за стакла за потребе крагујевачке фабрике „Фијат Србија” са 80 радника, већ производи у закупљеном пословном простору, а ускоро почиње изградњу властите хале у којој догодине треба да ради 250 радника

– Добили смо пет хектара земљишта за производну халу у коју ћемо уложити осам милиона евра, а са Србијом имамо уговор о подршци од седам хиљада евра по запосленом раднику. Већ следеће године радићемо у властитом фабричком простору – каже Андреј Бертоли, директор „Ламес групе”.

После две године припрема и фирма „МЦ Баухеми” из Есена, која је купила 2,4 хектара грађевинског земљишта, по цени од 580 динара по квадратном метру, у зони „Језеро”, почеће ових дана градњу погона у коме ће 40 радника производити грађевинске лепкове.

Челичана „Сирмиум стил” са 200 запослених, већ другу годину производи челичне гредице и највећи део производа извози. Међутим, Дарио Бодини, директор челичане, каже да су доласком у Митровицу планирали и градњу ваљаонице са још 200 запослених. Припреме за почетак градње су у току. Ваљаоница ће бити саграђена у наредне две године, јер је процедура за добијање дозвола, посебно интегрисане дозволе за заштиту животне средине, компликована али веома важан процес, а без те дозволе нема почетка градње. „Сирмиум стил” је пре четири године обезбедио локацију одмах поред челичане, прибавио све друге грађевинске папире и чека интегрисану дозволу коју издаје Секретаријат за градитељство и заштиту животне средине Владе Војводине.

Фабрика нанула „Копитарна” – Севница припрема изградњу погона за производњу, са 110 запослених. Припреме су у току, а СИЕП-а планира да ову инвестицију подржи са 3.000 евра по запосленом раднику.

Митровички „Термопродукт”, српско-аустријска фирма, ушла је у пробну производњу термоизолационог материјала за грађевинарство, а већ се спрема за доградњу новог погона – фабрике за производњу соларних панела, у којој ће посао добити још 30 нових радника.

Поред нових погона у градским радним зонама све је више интереса инвеститора за изградњу малих погона за прераду воћа и поврћа у селима – Јарку и Новим Радинцима. Сремска Митровица има 250 хектара индустријских зона у Јарку, Кузмину, Великим Радинцима, Чалми и Шашинцима за које све веће занимање показују пословни људи из Словеније.

Ј. Слатинац

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/320805/Srpska-privreda-vraca-najskuplje-kredite-u-regionu>

Српска привреда враћа најскупље кредите у региону

Маријана Кркић

Банке у Србији не само да тешка срца одобравају кредите привреди него су такве позајмице код нас и далеко скупље него у суседним земљама.

За то су заслужни лош кредитни рејтинг и пословни амбијент у нашој земљи. Без ниже стопе инфлације и обавезне резерве банака, те мање доцње у отплати постојећих зајмова мале су шансе да ће привреда у скорије време моћи јефтиније да се задужи.

Просечна каматна стопа на пласмане банака привреди износи 15,1 одсто, што је убедљиво највиша камата у Европи. То је привреду ставило у пат-позицију. Да би изашла на зелену грану, неопходни су јој јефтине зајмови, а да би банке одобравале такве кредите, потребна је јака привреда.

Иако је Народна банка Србије недавно смањила ниво обавезне резерве и оставила банкама више слободног новца за пласмане, то не мора да значи више новца за привреду. „НБС је ослободила нека средства, али није проблематична количина слободних пара. Пара има довољно, а проблем су ризик и обавезе које банке имају према раније узетим кредитима“, каже Мирослав Маринковић.

- Није реч о лошем односу према привреди, него што код нас нема могућности да се нешто промени. Другачији је амбијент него у суседним земљама, а то подразумева да банке имају оптерећења која утичу на цену кредита. Србија има најнижи кредитни рејтинг, па то покупује задуживање у иностранству. Има највише лоших зајмова, а уз то и највишу стопу инфлације и обавезне резерве у региону - објашњава за “Блиц” Верољуб Дугалић, генерални

секретар Удружења банака Србије.

И док српска привреда добија позајмице на кашичицу, хрватска предузећа немају таквих проблема. Према речима Дугалића, Хрватска и Србија у том смислу нису упоредиве, баш као што не могу да се пореде BMW и „Југо“.

- Хрватска има симболичну обавезну резерву, те годишњу инфлацију око два одсто. Има и бољи кредитни рејтинг и далеко мање лоших зајмова од Србије - додаје наш саговорник.

Код нас је задуживање неколико процената скупље него у Хрватској зато што је ризик земље већи, каже економиста Мирослав Маринковић.

Кликни за увећање (+)

- Ризик се урачунава у цену средстава које банке плаћају када прибављају новац из иностранства и из домаћих извора. Тај новац је скуп јер је ризик пословања код нас већи. Уз то, овдашње банке плаћају већу камату на штедњу него што је случај у окружењу и у Европи, па је и због тога логично да кредити буду скупљи - каже Маринковић.

Прошле године просечна камата за краткорочне кредитне у Србији је износила 13,9 одсто, док су хрватска предузећа могла да се задуже по просечној стопи од 8,18 одсто, а румунска чак по 5,53 одсто.

К р е д и т и

На дан	Правна лица	
Предузетници	Укупно	
31. март 2012.	1.345,0	91,7
1.436,7		
29. фебруар 2012.	1.333,9	90,1
1.424,1		
31. јануар 2012.	1.324,9	85,8
1.410,7		
31. децембар 2011.	1.272,7	79,4
1.352,1		

Напомена: извор УБС у милијардама динара

Дугалић каже да је за бољу ситуацију потребно време. „Потребно је да се створи добар амбијент и да дођу инвеститори, па да падне притисак на курс и да се последично повећа бруто домаћи производ. Тако би се смањио притисак на цене и инфлација.“

С друге стране и у Србији нека предузећа могу да се задуже јефтиније, каже Душан Узелац с портала Каматица.

- Квалитетном и ликвидном клијенту банке ће и у Србији радо пласирати новац, и то по јефтинијој камати - каже он.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1058:plate-javnog-sektora-natprosecne&catid=31&Itemid=101

Плате јавног сектора натпросечне

У првом тромесечју ове године, и да није било експесног пада у фебруару, индустријска производња се налазила на благо силазној тенденцији. Извоз расте спорије од увоза, маса нето зарада реално је већа 4,1 одсто, а у јавном сектору натпросечних 5,4 одсто, иако Министарство финансија, што је недопустиво, још није објавило нове податке о кретању прихода и расхода. Јасно је да се продубљује рупа у буџету, речено је на јучерашњој конференцији за новинаре у Економском институту приликом презентације најновијег броја Макроекономских анализа и трендова (МАТ) публикације овог института и Привредне коморе Србије. Владимир Вучковић,

уредник МАТ-а прецизирао да је маса зарада порасла захваљујући не само расту просечних плата у јавном сектору него и осталих запослених .

Унутар јавног сектора најбрже, и то за 7,3 одсто, порасле су плате на свим нивоима администрације. Ово повећање зарада, наравно, утицало је на раст домаће потрошње, односно реалног повећања промета у марту ове у односу на исти месец прошле године од 4,4 одсто, а чак седам одсто у поређењу са фебруаром. С обзиром на кретања у привреди, неизвесношћу у вези са инфлацијом и незавидном ситуацијом у јавним финансијама, будућу владу чека тежак задатак, један од најтежих задатака икада, проценио је сарадник МАТ-а Миладин Ковачевић додавши да ће она морати одмах да предузме најпре краткорочне мере усмерене ка гашењу пожара и вероватном повећању пореза на додату вредност. Ковачевић је прецизирао да треба урадити комплетну реформу јавног сектора и да постоји пет области реформи која морају бити спроведене на дужи рок, а реч је о реформи јавних финансија, комуналних предузећа и јавне имовине, пре свега статус грађевинског земљишта, реституција и преиспитивање социјалне функције државе, односно консолидација пензионог система, без чега нема ни консолидације јавних финансија. Сарадници МАТ-а су иначе да у предизборном периоду, а тако ће вероватно бити све до формирања владе, економске политике готово да и нема, изузев интервенција централне банке на девизном тржишту ради контроле девизног курса, да нема прилива инвестиционог капитала, па се проблеми у фискалном сектору могу само увећавати.

Две године за избегавање грчког сценарија

Коментаришући чињеницу да се девизне резерве топе забрињавајућом брзином, сарадник МАТ-а Миладин Ковачевић је подсетио да су економисти још у децембру проценили да у овој години за депресијацију динара од око 10 одсто може да се потроши до милијарду и по долара девизних резерви, а лимит за одбрану умерене депресијације је две и по године. Србија има две до две и по године као време у којем би морала да консолидује буџет, спроведе реформе без губитка великог броја радних места и избегне судбину које су доживеле Грчка и Шпанија, које су непрекидно одлагале неопходне реформе, проценио је Ковачевић, који је иначе сугерисао Народној банци Србије да тежиште бриге пребаци на контролу банака и планирање интервенција из девизних резерви.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1073:radnicima-krpe-i-konci-umesto-zarada&catid=31&Itemid=101

Радницима крпе и конци уместо зарада

Министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић са сарадницима разговарао је јуче са представницима холдинг компаније Јумко из Враћа на иницијативу Асоцијације слободних и независних синдиката (АСНС), који су запретили да ће организовати протесте испред Владе уколико им се захтеви не испуне. За већину наших захтева Ђирић је показао разумевање, али не и за исплату договања за 22 неисплаћене зараде, јер држава за то нема новца, образложио је,

нагласила је након договора за Привредни преглед Снежана Величковић, председница синдиката АСНС у Јумку. Ради се о 17 заосталих зарада од 2003. до 2004. и додатно за пет плата из 2009. године, а просечан дуг је око 130.000 динара за око 7.500 радника. Прецизне анализе на постоје али се ради о значајној суми од око 800 милиона динара, додаје она. Неколико пута су радници штрајковали и због неисплаћених зарада крајем прошле и почетком ове године.

Постоји могућност да се овај дуг пребије односно компензује готовим текстилним производима, тканинама, концем и слично, о чему ће се тражити решења са руководством и надлежнима у овом министарству. Многи радници су и за ту варијанту јер сматрају да ће продајом робе брже доћи до изгубљеног новца, додаје Величковић. Ђирић је обећао подршку у решавању других проблема за преосталих 1.800 радника, а то се односи на обезбеђивање редовне исплате минималне зараде у висини од око 20.000 динара, повезивање радног стажа од 2011. године, уплату доприноса за здравствено осигурање, као и подмирење трошкова за социјални програм. Од 1.800, још око 400 радника треба да оде из фирме уз социјални програм, по четири основа, уколико им недостаје две или пет година стажа иду на биро или добровољно напуштају хале са 10 просечних републичких плата, односно отпремнином од 100 евра по години стажа. Након ребаланса буџета, вероватно до септембра, новац за овај програм ће се обезбедити, указао је Ђирић. У МЕРП је договорено да држава помогне и са додатним улагањима од 10 милиона динара у модернизацију погона, како би се одржала производња, те да се договори са текстилцима наставе за две-три недеље. Јумко, још један некадашњи гигант данас је исечен и дуговањима, губицима и радничким немирима, иако је прихватио и збринуо 430 својих радника који су до 2009. били одсечени у пропалом индијском Замберу под руководством Сава Сјамија. Јучерашњем састанку присуствовали су такође помоћница министра Мишела Николић, Небојша Рајковић, функционер АСНС-а, директор и председник Управног одбора Јумка Зоран Стошић и Дејан Трифуновић и председник фабричког савеза синдиката Слађан Митић.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1026:za-jedne-bolje-za-druge-gore&catid=21&Itemid=125

За једне боље, за друге горе

„Тешко јесте било. Сами смо развили производњу. Читаву годину из сопствених средстава издвајали смо за плате, без иједног динара кредита или субвенција“, изјавио је годину после раскида приватизације директор „Заваривача“ Драган Игић, уједно заступник државног капитала у тој до продаје снажној врањској фирми. Он наводи да су за осам месеци лане пошто је прекинут штрајк и обновљена производња израдили челичне конструкције за 170 милиона динара. Фабрика, по Игићевој оцени, ако и није напредовала за ово време, свакако није назадовала. Важно је да посла има, и то више него лане, напомиње. Склопљени су уговори с „Миланом Благојевићем“, „Радијатором“, а нови модели „Заваривачевих“ котлова за централно грејање све су траженији. „Заваривач може да живи. Има места за наду ако добро радимо“,

сматра Игић и додаје да пословање у овом часу највише оптерећују извршна судска решења. Радници су тужили фабрику по различитим основама и већ је присилно наплаћено осам милиона динара. За „Заваривач“ то је велики новац, назначује Игић, фонд за плату и по. Пресуде стално блокирају рачун фирме. Да „Заваривач“ може не само да живи већ и да изнова постане јака фирма у индустрији челичних конструкција и заваривачкој делатности мисле и у Самосталном синдикату. Фабрички повереник тог синдиката Стеван Рац верује да се могу обезбедити запосленима, уз подршку државе и локалне самоуправе, и адекватне зараде од којих би се пристојно живело. Фабрика дугује радницима отприлике годишњу плату. Рац подсећа да је у време поништења приватизације отишло 120 радника; сад их је нешто више од 400. „Нисмо имали ниједан погођен посао. Онда смо почели да радимо, али тек толико да враћамо дугове Галеба, ранијег власника“, објашњава Рац. „Проблем је окружења. Нема законског начина да се посао наплати и српска привреда постоји у стварности, али је финансијски тек фикција. Једна Колубара дужна нам је више од шест милиона динара, а месечно нам плаћа само 200 до 300 хиљада динара“, рекао је. Радницима „Заваривача“ повезан је стаж од 2007. до 2010. године. У Самосталном синдикату уверени су да ће се наћи решење, кад је стаж у питању, и за оне који су били на боловању. Неизвесно докле, но мора се чекати на остварење и социјалног програма за који се било пријавило око 130 врањских варилаца; за отпремнине је потребно 140 милиона динара. Насупрот Самосталном синдикату, синдикат „Независност“ тврди да је у „Заваривачу“ данас горе него у време приватизације иако онда није био задовољан „Галебом“ као власником. Повереник „Независности“ Зоран Додић предочава да запослени и не знају практично колико им се дугује будући да не добијају обрачуне за плату, због чега је интервенисала Инспекција рада. По процени „Независности“, само за боловања дуг је тридесетак милиона динара, за плате бар 200 милиона динара. „Шта друго осим стечаја?“, каже Додић, имајући при свему томе у виду да је главнина имовине „Заваривача“ заложена. За пословодство, међутим, фабричко повереништво „Независности“ је нелегитимно. За „Независност“ Пчињског округа пак Додић јесте представник тог синдиката у фабрици. У сваком случају, из врањске самоуправе упозоравају на обавезу будуће владе да сва државна потраживања од „Заваривача“ претвори у државне акције, а фирми деблокира рачун пошто посла има. Приватизација је скупо коштала ту врањску фабрику и њене раднике, па се мора водити рачуна коме ће се продати ако се то евентуално поново чини, наглашавају у самоуправи. @ЛЕГЕНДА: Склопљени уговори с „Миланом Благојевићем“, „Радијатором“, а нови модели котлова све су траженији

РАДИО 021

<http://www.021.rs/Novi-Sad/Vesti/Strajk-upozorenja-Balet-SNP-a.html>

Штрајк упозорења Балета СНП-а

Чланови два синдиката Балета Српског народног позоришта одржаће у среду од 11 до 12 сати на сцени "Јован Ђорђевић" штрајк упозорења.

Чланови синдиката наводе да захтевају поштовање професионалних и радних права и достојанства запослених, измене систематизације СНП-а за описе и услове радних места: директора Балета, репетитора Балета, и остала помоћно-уметничка радна места, измену распореда рада, и побољшање услова рада (клима, купатила, да се обезбеди неопходна балетска опрема).

Запослени такође траже преиспитивање мишљења управног Одбора и Одлуке управника о именовану в.д. директора Балета, Бориса Ладичорбића, као и повлачење одлуке управника о ангажовању бивше директорке поново на пословима "руковођења и организације рада".

Подсећамо да је бивша директорка Балета Српског народног позоришта Оливера Ковачевић Црњански поднела оставку након притисака и анонимне претње. Тада је у саопштењу СНП-а наведено да је она је оставку поднела "након беспримерног притиска и ничим аргументованих оптужби једног од запослених у Уметничкој јединици Балет и анонимне СМС поруке претеће садржине".